

ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องรายวิชา
ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้

รายวิชา ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา ณ 32202 จำนวน 40 ชั่วโมง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศูนย์ภาษาเอเชียตะวันออก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

มาตรฐานการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องราวที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ	1. เข้าใจความหมายของคำศัพท์และรูปประโยค เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการสื่อสาร 2. สามารถอธิบายอาการเจ็บป่วยของตนเอง สามารถให้คำแนะนำและรับฟังคำแนะนำด้านสุขภาพได้ 3. สามารถบอกเล่าเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของตนเอง คนใกล้ชิด และสิ่งแวดล้อม 4. สามารถถามตอบเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นในการจัดงานเลี้ยง	K – สามารถใช้ไวยากรณ์ที่ได้เรียนสื่อสารเรื่อง การบอกอาการเจ็บป่วยและการให้คำแนะนำด้านสุขภาพ P – สามารถบอกอาการเจ็บป่วยได้ถูกต้อง และให้คำแนะนำด้านสุขภาพกับผู้อื่นได้ A – ใช้สำนวนการสื่อสารในเรื่องการเจ็บป่วยได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา K – สามารถใช้ไวยากรณ์ที่ได้เรียนสื่อสารเรื่อง การบอกการเปลี่ยนแปลงของตนเอง และสิ่งแวดล้อม P – สามารถการบอกการเปลี่ยนแปลงของตนเอง และ K – สามารถใช้ไวยากรณ์ที่ได้เรียนสื่อสารเรื่องการถามตอบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเตรียมงานเลี้ยง และการสอบถามความเรียบร้อยของการจัดกิจกรรม	- บทสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับสภาพร่างกาย (どうしたんですか) - บทสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับสภาพร่างกาย และการให้คำแนะนำ (กริยา ないでください/การให้คำแนะนำ た/ない+ほうがいい) - การถาม-ตอบเรื่องช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมหรือวันสำคัญต่างๆ (ADJ い+くなります/ADJ な/N+になります。) - การสัมภาษณ์เรื่องสิ่งที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของตนเอง (V.dic/v.ない+なります/กริยารูปสามารถ)

มาตรฐานการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ต.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ต.4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	5. สามารถถ่ายทอดข้อมูลจากสื่อที่ได้ฟัง อ่าน หรือพบเห็นให้ผู้อื่นทราบได้ 6. สามารถบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองประดิษฐ์หรือสิ่งของที่มีค่าได้ 7. สามารถชักชวนผู้อื่นให้ทำกิจกรรมโดยบอกจุดที่น่าสนใจของกิจกรรมนั้นได้ 8. เข้าใจในข้อมูลเบื้องต้นของประเทศไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี อาหาร เทศกาล งานฉลองใน วัฒนธรรมเจ้าของภาษา	P – สามารถสอบถามความเห็นของผู้อื่นในเรื่องการจัดงานเลี้ยง และการถามตอบเกี่ยวกับความเรียบร้อยในการจัดกิจกรรม A – ใช้สำนวนการสื่อสารในเรื่องการขอความเห็น การเสนอความเห็นและการแจ้งความคืบหน้าของการเตรียมงานได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา K – สามารถใช้ไวยากรณ์ที่ได้เรียนสื่อสารเรื่องการถ่ายทอดข้อมูลที่ได้จากการฟัง อ่าน P – สามารถถ่ายทอดข้อมูลที่ได้จากการฟัง อ่าน K – สามารถใช้ไวยากรณ์ที่ได้เรียนสื่อสารเรื่องการอธิบายเรื่องราวของสิ่งของต่างๆ และการขอร้องให้คู่สนทนาช่วยทำบางอย่างให้กับตนเอง P – สามารถอธิบายเรื่องราวของสิ่งของต่างๆ และการขอร้องให้คู่สนทนาช่วยทำบางอย่างให้กับตนเอง A – ใช้สำนวนในเรื่องการให้ การรับได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา K – สามารถใช้ไวยากรณ์ที่ได้เรียนสื่อสารเรื่องการวางแผนทำกิจกรรมต่างๆ และคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น	- บทสนทนาถามความเห็นของเพื่อนในห้องเรียนว่าต้องการทำกิจกรรมใดในงานปีใหม่ (กริยา รูป たい, กริยา たらい, คำนาม+なら) - การถามความเห็นของคู่สนทนาเรื่องการเตรียมสิ่งต่างๆ ที่ใช้ในงานปีใหม่(รูปพจนานุกรม+ために) - การสอบถามความเรียบร้อยของผู้ที่รับผิดชอบจัดเตรียมส่วนต่างๆ ในการจัดงานปีใหม่ (もう/まだ) - การสนทนาโดยนำข้อมูลที่รับจากผู้อื่นมาถ่ายทอด (と言っていました) - การสนทนาเกี่ยวกับข้อมูลที่ประกาศตามสถานที่ต่างๆ (～と書いてあります) - การสนทนาเพื่อขอร้องให้คู่สนทนากระทำบางอย่างให้กับตนเอง (กริยา てもら) - การนำเสนอเรื่องราวของสิ่งของที่มีค่า (การขยายคำนามด้วยประโยคย่อยที่ลงท้ายด้วยคำกริยา , กริยา てもら, กริยา てくれる)

มาตรฐานการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้
		P – สามารถพูดคุยเกี่ยวกับการวางแผนทำกิจกรรมต่างๆ และคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น A – ใช้สำนวนในเรื่องการคาดเดา ได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- การสนทนาเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้ทำในช่วงที่ผ่านมา (～し、～し) การเชื่อมโยงที่มีความหมายสอดคล้องกัน - การสนทนาเกี่ยวกับการแผนการทำกิจกรรมในช่วงสุดสัปดาห์ (そうだ、かもしれない、～たら、～)